SJORS

van de Rebellenclub

Nr. 27
4 JULI 1964
VERSCHIJNT WEKELIJKS

VRAGEN STAAT VRIJ

Zijn de Indianen van de Verenigde Staten verplicht altijd binnen hun reservaat te blijven?
Ad Koning, Alkmaar

De Indianen van Noord-Amerika zijn volwaardige burgers van dat land. Als ze willen, mogen ze hun reservaat voor een bepaalde tijd of voor altijd verlaten. Maar de meeste Indianen blijven liever in het reservaat, omdat daar hun familieleden en vrienden wonen en omdat ze daar een huis en grond hebben.

Wat is precies een mummie?
Carla de Vos, Beek

Een mummie is een gestorven menselijk of dierlijk wezen, waarvan het lichaam na de dood op een bepaalde wijze is geprepareerd. Als gevolg daarvan wordt de huid leerachtig en blijft het lichaam honderden en soms wel duizenden jaren intact. De kunst van het mummificeren (het prepareren van het lichaam) stamt uit het oude Egypte. Later werd het zelfs een onderdeel van de godsdienst van de Egyptenare[illegible] lichamen van gestorven koningen[illegible] koninginnen werden door middel van olie, zalf en chemische stoffen zorgvuldig geprepareerd en neergelegd in prachtige graftomben. Vele van die graftomben zijn in onze tijd teruggevonden en dank zij de mummies, die erin werden aangetroffen, kunnen we ons op het ogenblik een idee vormen hoe de Egyptenaren er duizenden jaren geleden hebben uit gezien. Overigens mummificeerden

de Egyptenaren niet alleen de lichamen van gestorven mensen, maar ook die van katten, apen en andere heilige dieren. Ook bij sommige Indianenstammen van Noord-Amerika heeft de gewoonte bestaan gestorven stamleden te mummificeren.

Is er goud in de zee te vinden?
Wim Broekman, Den Helder

De zee bevat meer goud dan alle goudmijnen van de hele wereld bij elkaar. Geleerden hebben becijferd, dat er voor een waarde van negentig miljoen dollar aan goud te vinden is in elke kubieke mijl zeewater. Maar niemand is ooit begonnen goud uit zeewater te winnen, want de kosten die men zou moeten maken om het goud van het water te scheiden, zouden veel groter zijn dan de waarde van het gewonnen goud.

Waarvan wordt glas gemaakt?
Marielle De Pauw, Brugge

Glas wordt gemaakt van zand, schoon wit zand. In de glasfabriek (die we glasblazerij noemen) wordt dit zand in een oven verhit; het smelt dan en komt er uit te zien als een dikke stroop. Natuurlijk is voor dit smeltingsproces een zeer grote hitte nodig. Meestal worden aan het zand nog soda en kalk toegevoegd; deze stoffen werken een vlugge smelting in de hand. Van het gesmolten zand kan men van alles maken. Vensterruiten worden gemaakt door het vloeibare glas uit te gieten, waarna een machine er platen van snijdt op het gewenste formaat en de gewenste dikte. Voor het maken van drinkglazen en flessen maakt men veelal gebruik van vormen, waarin het vloeibare glas gegoten wordt. Veiligheidsglas voor auto's bestaat uit twee platen glas op elkaar met daartussen een vulling van plastic.

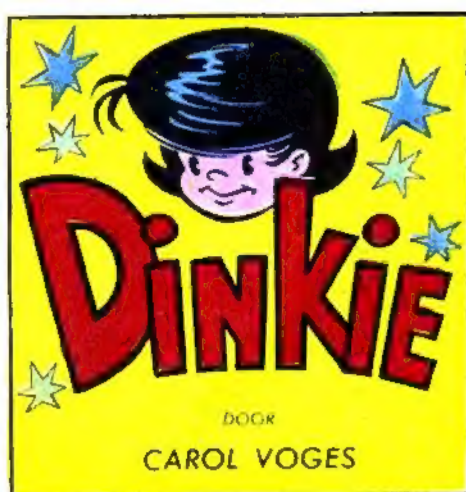
Siervazen en kristalwerk worden geblazen. De glasblazer neemt aan het uiteinde van zijn blaaspijp een druppel vloeibaar glas en terwijl hij al blazend de pijp draait, vormt hij het gewenste glazen voorwerp. Een van de steden die beroemd zijn om hun fraai glaswerk, is Venetië. Vijf- tot zeshonderd jaar geleden hadden de doges van Venetië al glasblazers in dienst, die ze allerlei mooie voorwerpen lieten maken. Om te voorkomen dat deze mannen het geheim van hun kunst aan derden zouden vertellen, werden ze gevangengehouden op een eilandje bij de stad. Op ontvluchten stond de doodstraf.

VREEMDE RECORDS

Koorddansen. — Het wereldrecord koorddansen staat op naam van Richard Schneider uit München. In 1956 bleef hij 174 uur aan één stuk op het slappe koord. Het vrouwelijke record is 34 uur en 15 minuten en staat op naam van de Française Francine Pary.

Hikken. — Jack O'Leary uit Los Angeles heeft de langste hikbui op zijn naam staan. In 1956 wist men hem te genezen van een hikaanval, die ruim zeven jaar geduurd had. Jack had toen meer dan dertig miljoen maal gehikt.

Pianospelen. — Op 1 mei 1955 veroverde Heinz Arntz in Berlijn het wereldrecord non-stop pianospelen. Hij had 423 uur aan één stuk door gespeeld.

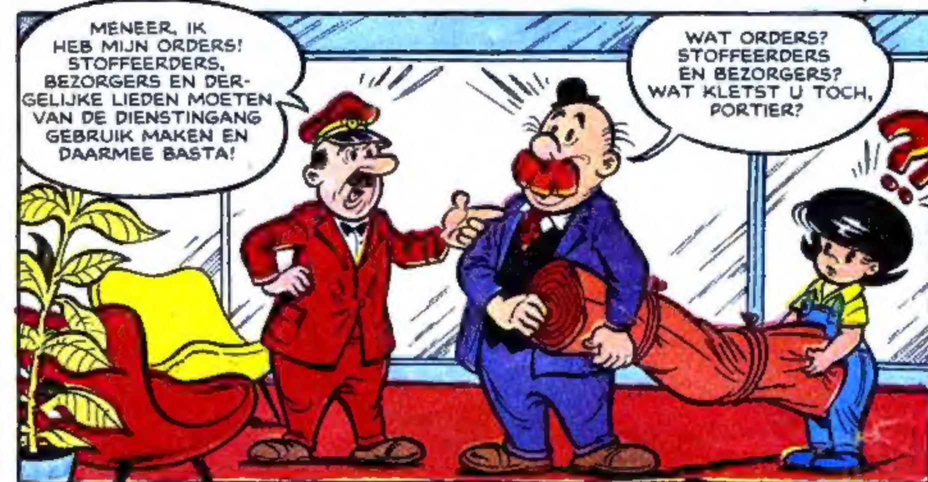

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

KIJK, DINKIE, DAAR IN DE VERTE ZIE IK HET OUDHEIDKUNDIG MUSEUM AL. HET IS GELUKKIG NIET ZO'N MUF BOUWSEL, WAAR ZE HIER DE OUDE VOORWERPEN IN OPBERGEN!
IK HOOP DAT DE DIRECTEUR ONS IETS MEER KAN VERTELLEN!

ZO, WE ZIJN ER. WE DRAGEN HET TAPIJT VOORZICHTIG NAAR BINNEN. O JA, LAAT IK DAT BRIEFJE NIET VERGETEN!

PORTIER
WAT IS DAT NOU?

HEE, HO, STOP! DAT GAAT ZO MAAR NIET! U MOET ZICH EERST MELDEN!
WAT ZULLEN WE NU WEER BELEVEN?

MENEER, IK HEB MIJN ORDERS! STOFFEERDERS, BEZORGERS EN DERGELIJKE LIEDEN MOETEN VAN DE DIENSTINGANG GEBRUIK MAKEN EN DAARMEE BASTA!
WAT ORDERS? STOFFEERDERS EN BEZORGERS? WAT KLETST U TOCH, PORTIER?
?!

DE DIRECTEUR VAN DIT MUSEUM BRANDT VAN VERLANGEN OM MIJ TE ZIEN! GA HEM NU MAAR EENS HEEL VLUG ROEPEN!
POF

HIER BEN IK AL. IK HOORDE EEN GEDRUIS IN DE HAL EN IK DACHT: ER ZAL TOCH NIETS AAN DE HAND ZIJN IN MIJN MOOIE, RUSTIGE MUSEUM?

MAAR NEE, IK ZIE HET AL. U IS DIE HEER MET DAT TAPIJT EN DAT VREEMDE OOSTERSE BRIEFJE, IS HET NIET?
EH... JA ZEKER, DIRECTEUR. IK HEB DE SPULLEN MEEGEBRACHT!

PRACHTIG! LATEN WE NAAR BUITEN GAAN, DAN ZULLEN WE OP HET GAZON HET TAPIJT UITROLLEN EN HET BRIEFJE EENS RUSTIG BESTUDEREN!

WINNETOU

DE MAN VAN DE PRAIRIE

DOOR DR. KARL MAY

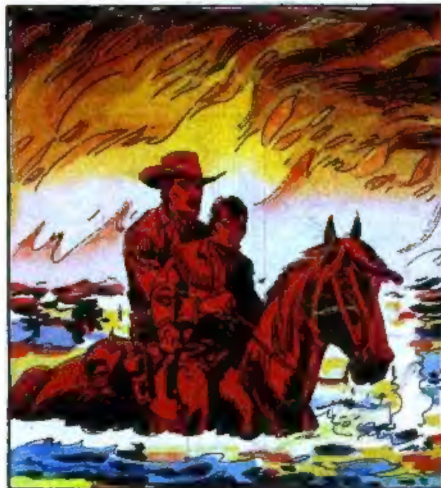

DE BRANDENDE PETROLEUM VERSPREIDT ZICH OOK OVER HET OPPERVLAK VAN DE RIVIER EN DREIGT ELKE ONTSNAPPINGS-POGING AF TE SNIJDEN.

MET EEN GREEP TILT OLD SHATTERHAND DE JONGEN UIT HET ZADEL.
DE ANDEREN MOETEN MIJ VOLGEN!

OLD SHATTERHAND DUIKT DE RIVIER IN.

ZIJN PAARD ZWEMT MET INSPANNING VAN ALLE KRACHTEN.

HET VUUR KOMT STEEDS DICHTERBIJ.

GELUK-KIG! WIJ ZIJN GERED. AAN MIJN TROUWE PAARD DAN-KEN WIJ ONS LEVEN.

U BENT EEN LAFAARD! U HEBT MIJN KAMERADEN LATEN OM-KOMEN!
HOE KUN JE DAT ZEGGEN?! IK HEB HUN TOEGEROEPEN, DAT ZE DE RIVIER MOESTEN OVER-STEKEN, MAAR ZE HEBBEN NIET NAAR ME GELUISTERD.

HELEMAAL IN DE WAR DOOR DE DOOD VAN ZIJN VRIENDEN VLUCHT DE JONGEN WEG...
KOM TERUG!

...EN VERLIEST DAARBIJ EEN RING. OLD SHATTERHAND WEET OP DAT OGENBLIK NOG NIET, DAT HIJ PAS NA VEEL-BEWOGEN AVONTUREN DE GELEGENHEID ZAL KRIJGEN DIE RING AAN DE EIGENAAR TERUG TE GEVEN.

86

Tiger Joe volgde de expeditie van Sheila Keeler, maar opeens verdween het spoor in een rivier en was niet meer te vinden. Slokje had intussen een geheimzinnig zijspoor ontdekt. . .

TIGER-JOE

redder in de nood

De vrolijke vijf

Angela beweerde dat er een spook in haar bed zat en de vriendinnen renden naar de slaapzaal om te gaan kijken.

van de Edelweiss-school

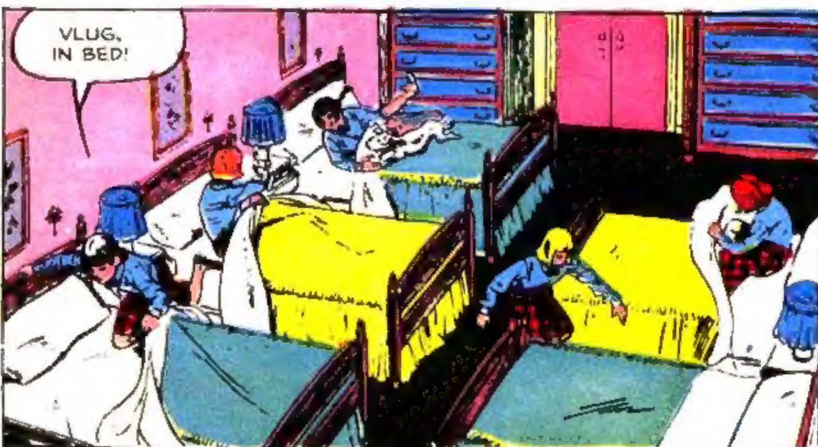

WAT ZOU ER MET SPOOK GEBEUREN NU HIJ ONTDEKT WAS?

SINDSDIEN HEBBEN ALLE KASTELEN GEKARTELDE TORENS, KANTELEN GENAAMD.

MUG en MIK

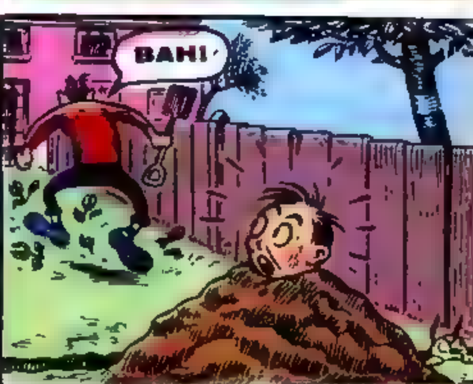

WIST JE, DAT...

. . .de beroemde Italiaanse schilder, geleerde en bouwkundige Leonardo da Vinci rond het jaar 1514 zich al heeft beziggehouden met de parachute? Een Fransman, Louis Sebastien Lenormand, gaf in 1783 een demonstratie met een zelfgemaakte parachute. Hij sprong ermee van de toren van de sterrenwacht in Montpellier. In 1808 maakte de Poolse ballonvaarder Jordaki Kuparento een geslaagde landing per parachute vanuit zijn brandende ballon.

. . .de avocadopeer weleens „het vlees van de arme man" genoemd wordt? Dat geldt dan voor de arme boeren in Midden- en Zuid-Amerika, voor wie deze peer bij de maaltijden de plaats inneemt van vlees. Avocadoperen waren in Amerika al bekend voor de Spanjaarden er kwamen. Ze zijn erg voedzaam; hun kleur varieert van lichtgroen tot purper.

. . .duizenden jaren voor het begin van onze jaartelling de smaragden van alle edelstenen het hoogst in aanzien stonden? Deze stenen golden toen als symbool van de onsterfelijkheid en men geloofde, dat ze degenen die ze droegen voor boze geesten beschermden. Smaragden zijn groen van kleur; ze worden gevonden in Egypte, de Oeral, Brazilië, Australië en Zuid-Afrika. De mooiste stenen komen uit de mijnen van Muzo in Columbia.

. . .de eerste personentrein ter wereld op 27 september 1825 reed tussen de Engelse plaatsen Stockton en Darlington? Machinist op deze trein was George Stephenson.

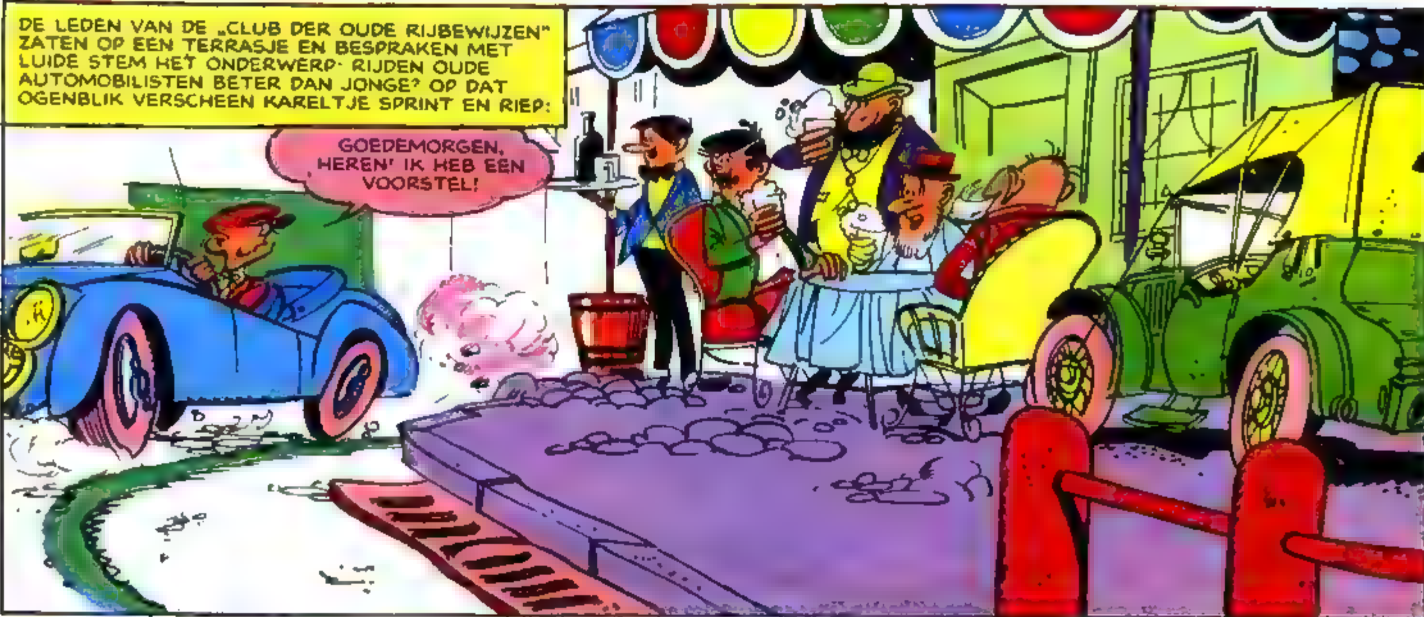

. . .honderd jaar geleden de eerste (ronde) brievenbussen in de straten verschenen? Het idee voor deze bussen kwam van de Engelsman Anthony Trollope, die een hoge functie had bij de Britse posterijen en in zijn vrije tijd romans schreef.

Kareltje Sprint

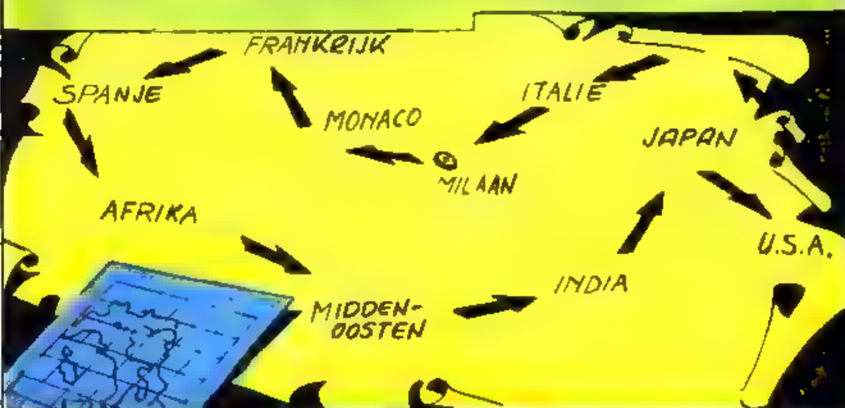

IK, KWARANTA,
NEEM DE UITDAGING AAN!

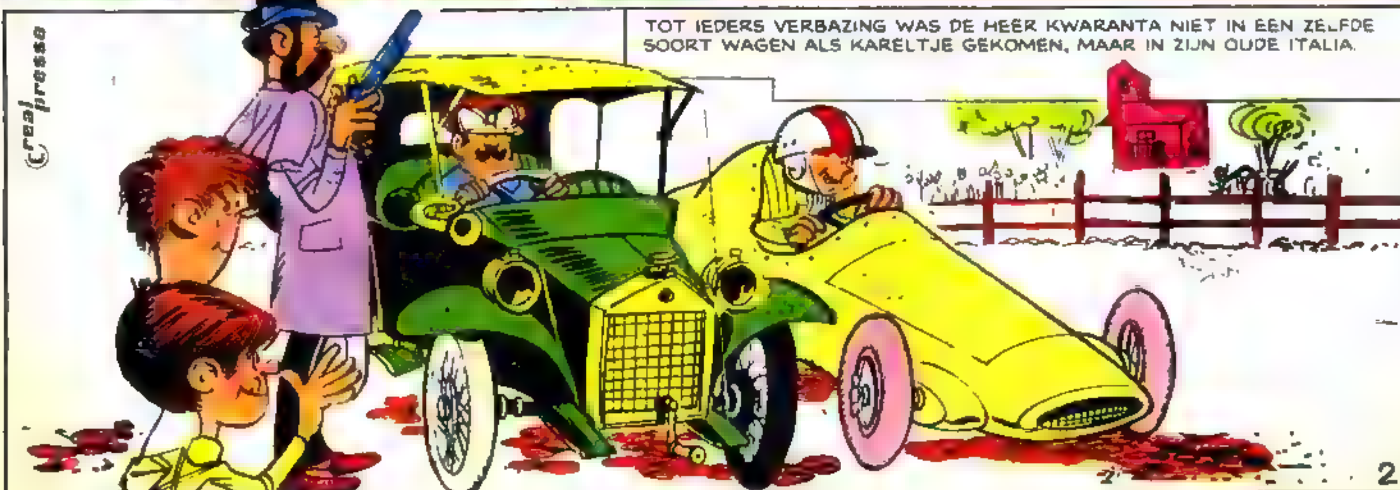
DE „OUDE RIJBEWIJZEN" WAREN WILD ENTHOUSIAST OVER ZOVEEL MOED!

1 BIJ WELK VERVOERMIDDEL HOORT DIT STUURWIEL?

2 BIJ WELKE WINKELS KUN JE DEZE KOP AANTREFFEN?

3 A. DIT MUZIEKINSTRUMENT IS EEN...

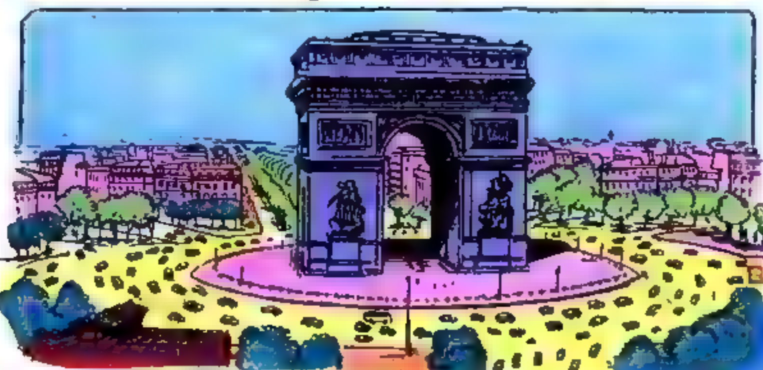
B. HOE HEET DIT INSTRUMENT, DAT OOK BIJ MUZIEK GEBRUIKT WORDT?

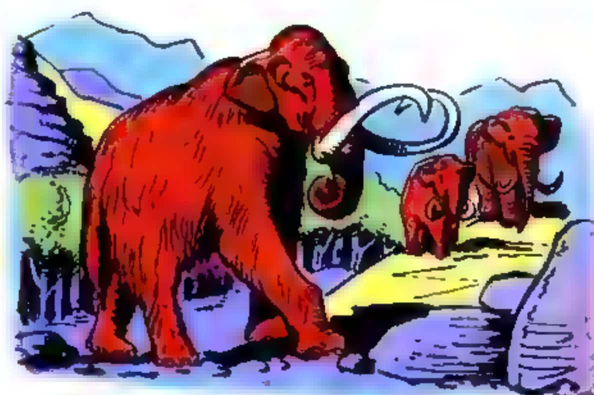
4 HOE HEET DEZE BLOEM?

5 DIT IS DE BEROEMDE ENGELSE TONEELSCHRIJVER... ACHTER HEM EEN TAFEREEL UIT ZIJN STUK „HAMLET".

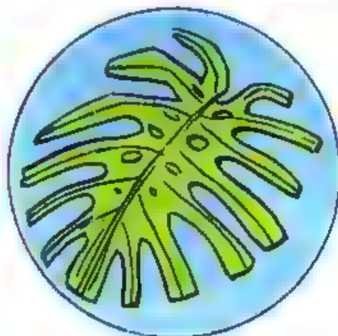
6 WELK BEROEMD PARIJS BOUWWERK IS DIT?

7 DEZE UITGESTORVEN DIEREN HETEN...

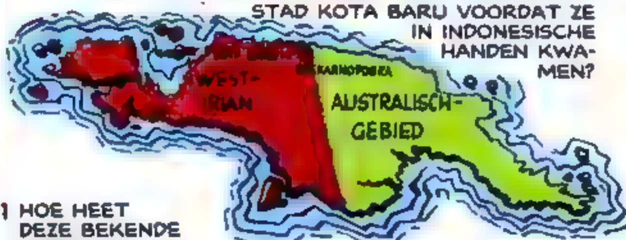
9 DEZE SNELLE SPORTWAGEN IS EEN:
A. JAGUAR C. PORSCHE
B. FERRARI D. SAAB

8 VAN WELKE PLANT IS DIT BLAD?

10 HOE HEETTEN HET GEBIED WEST-IRIAN EN DE STAD KOTA BARU VOORDAT ZE IN INDONESISCHE HANDEN KWAMEN?

11 HOE HEET DEZE BEKENDE REGISSEUR VAN GRIEZELFILMS?

12 WAT IS DIT VOOR EEN HOND?

BULTERS

ANTWOORDEN OP BLZ. 30

Vreemde uitvindingen

MUILEZELS TROKKEN DIT BERGTREINTJE IN SAN ANTONIO NAAR BOVEN. TIJDENS DE AFDALING MOCHTEN ZE IN EEN KARRETJE ACHTER DE TREIN UITRUSTEN

Zolang er mensen op de aardbol rondlopen, hebben ze uitvindingen gedaan. Van de eerste grote vinding van de mens — het wiel — tot de moderne atoomcentrale loopt er door de geschiedenis een keten van uitvindingen op alle mogelijke gebieden. Wat vaak vergeten wordt is, dat achter elke beroemde uitvinder (Leonardo da Vinci, Edison, Bell, Einstein) duizenden onbekende uitvinders staan, die ook een steentje hebben bijgedragen aan de vooruitgang van de mensheid. Onder deze onbekenden waren er veel, die hun leven hebben besteed aan de uitwerking van ideeën waaraan de mensheid geen behoefte had. De geschiedenis van de uitvindingen is zo uitgebreid, dat wij haar gesplitst hebben in twee delen. In het eerste deel doen we een greep uit de vele vreemde en buitenissige ideeën, die aan fantasierijke breinen ontsproten zijn.

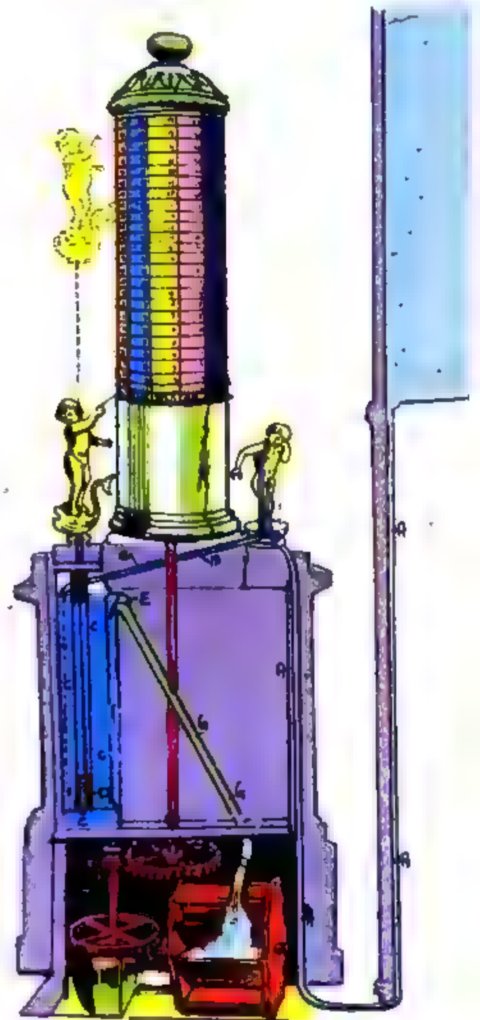
In het tweede deel laten we meer praktische uitvindingen zien, zoals de schroef van Archimedes en de stoommachine.

Het volk dat in de oudheid de meeste ideeën ten uitvoer gebracht heeft waren de Grieken. Naast hun vindingen op het gebied van de bouwkunst waren ze zeer handig in het bouwen van vernuftige automaten. Ze hadden bijvoorbeeld een automaat voor het wassen van handen; na inworp van een geldstuk klapten er twee deurtjes open, waarna uit een opening een hand een stukje zeep aanreikte. Onder uit het apparaat kwam uit een kraan een hoeveelheid water. Later werden er automaten gebouwd, die muziek konden maken door middel van samengeperste lucht.

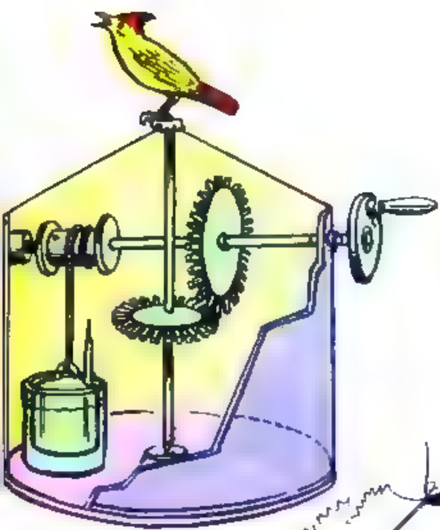
De kunst van het bouwen van deze apparaten bereikte een hoogtepunt na 1700 toen het vakmanschap van de instrumentmakers op hoog peil stond. Er waren poppen, die konden schrijven, tekenen, vragen konden beantwoorden en konden lopen. Dit zijn de voorlopers geweest van de robots, die vanaf 1930 de mensen in verbazing hebben gebracht.

Een van de beroemdste automatenbouwers uit de achttiende eeuw was Wolfgang von Kempelen. Hij trok met zijn rariteitenkabinet vele landen rond en bracht de mensen in opperste verbazing met zijn echt lijkende poppen. De keizerin van Oostenrijk was zo onder de indruk, dat ze de uitvinder vroeg of hij geen denkende mens kon maken en tot verbazing van het hof verscheen Von Kempelen met een pop, die een schakende Turk voorstelde. Deze pop zat achter een grotendeels doorschijnende kast, waarin allerlei raderen, veren, wieltjes en gewichten te zien waren. De Turk kon zijn rechterhand en arm bewegen en hij kon beter schaken dan de meeste mensen. Men was stomverbaasd, maar al gauw kwam de aap uit de mouw. Binnen in de Turk bevond zich een dwerg, die goed kon schaken en de pop bediende. Von Kempelen werd weggestuurd als een bedrieger.

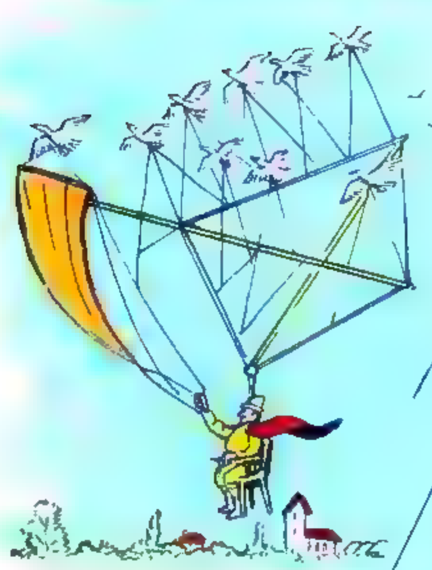
Op deze en de volgende bladzijden laten we een aantal vreemde uitvindingen zien, die in de loop der eeuwen zijn gedaan.

DIT IS EEN GRIEKSE WATERKLOK UIT 200 VOOR CHRISTUS. HET RECHTSE FIGUURTJE HUILT. ZIJN TRANEN ZIJN AFKOMSTIG UIT EEN WATERRESERVOIR, DAT ZICH HOGER BEVINDT DAN DE KLOK. DE DRUK IN DAT RESERVOIR STUWT HET WATER IN BUIS A OMHOOG, ZODAT HET FIGUURTJE GAAT HUILEN. DE TRANEN LOPEN DOOR BUIS B NAAR RESERVOIR C, WAARIN HET WATER LANGZAAM STIJGT. DIT WATER NEEMT IN BUIS D EEN DRIJVER MEE, WAAROP EEN PEN BEVESTIGD IS MET EEN FIGUURTJE EROP, DAT DE TIJD AANWIJST. EEN MINUUT VOOR MIDDERNACHT IS RESERVOIR C GEHEEL GEVULD. DE DRUK VAN HET WATER DUWT HET KLEPJE E OMVER, WAARNA HET DOOR DE BUIZEN F EN G WORDT AFGEZOGEN. HET UITSTROMENDE WATER DRIJFT EEN MOLENTJE AAN, DAT VIA TANDRADEREN DE URENKOLOM EEN DAG VERDER DRAAIT

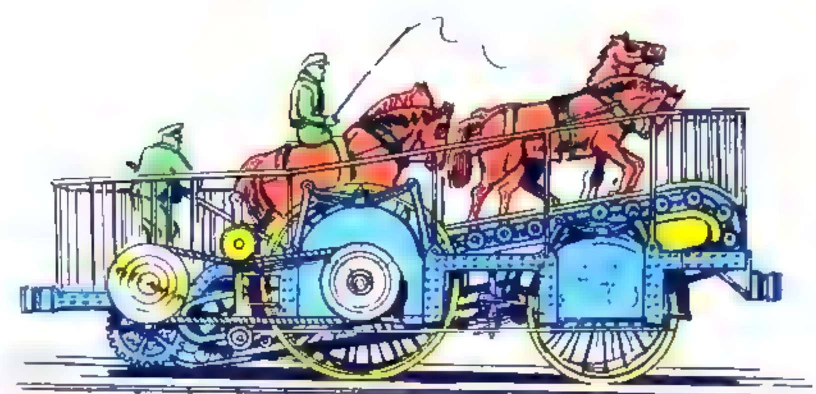
EEN STUK SPEELGOED UIT 100 VOOR CHRISTUS. ALS MEN AAN HET WIEL DRAAIDE, WERD HET KOORD OP DE KLOS GEWONDEN TERWIJL HET VOGELTJE DRAAIDE. WERD HET WIEL LOSGELATEN DAN ZONK DE METALEN BUS IN HET WATERRESERVOIR. DE LUCHT IN DE BUS WERD SAMENGEDRUKT EN ONTWEEK DOOR HET FLUITJE BOVEN OP DE BUS. DE TOESCHOUWER HOORDE HET VOGELTJE FLUITEN

EEN SPORTVLIEGER UIT 1638 NAAR EEN IDEE VAN FRANCIS GODWIN

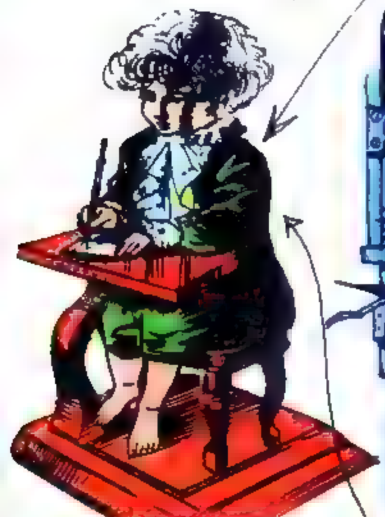
EEN ONTWERP VOOR EEN ECHT LUCHTKASTEEL UIT 1880. DE VERBINDING MET DE GROND WERD ONDERHOUDEN VIA TWEE LIFTEN

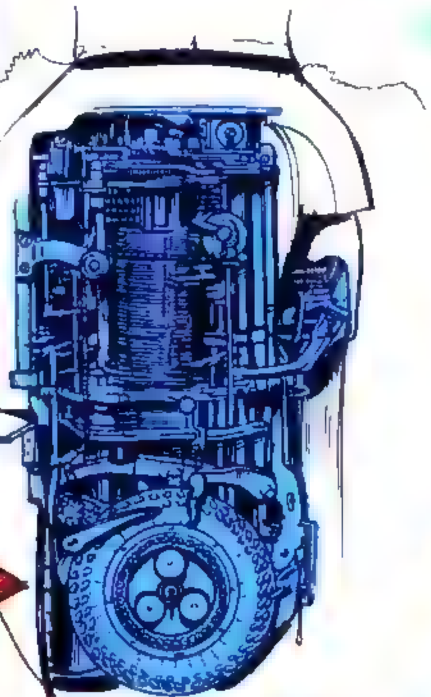
EEN DOOR VIER PAARDEN AANGEDREVEN LOCOMOTIEF. DE BEWEGING VAN DE STAPPENDE PAARDEN WERD VIA KAMRADEREN OVERGEBRACHT OP DE WIELEN

DEZE VROUW HIELD MET HAAR SCHOMMELSTOEL DE WIEG IN BEWEGING EN ZO HET KIND SLAPENDE

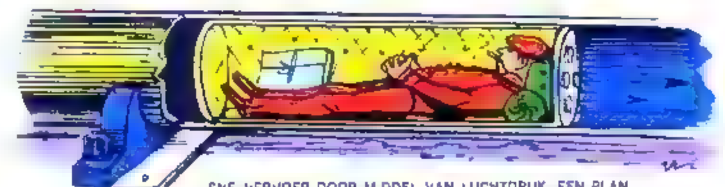
DIT MEESTERSTUK VAN DE INSTRUMENTMAKER DROZ KON ECHT BRIEVEN SCHRIJVEN.

EEN BEELD VAN HET INGEWIKKELDE MECHANISME IN DE RUG VAN DE SCHRIJVENDE POP

DEZE POP KON THEE DRINKEN, EEN WATERPIJP ROKEN, ZIJN OGEN BEWEGEN, TERWIJL EEN MUZIEKDOOS ONDERWIJL MELODIETJES TEN BESTE GAF

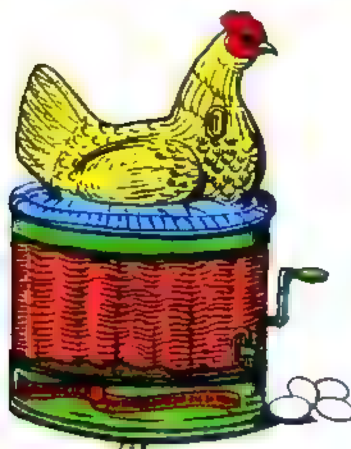
SNELVERVOER DOOR MIDDEL VAN LUCHTDRUK. EEN PLAN UIT 1880 OM MENSEN ALS KOGELS DOOR EEN TUNNEL TE SCHIETEN. ER ZOU EEN SNELHEID GEHAALD KUNNEN WORDEN VAN MEER DAN DUIZEND KILOMETER PER UUR

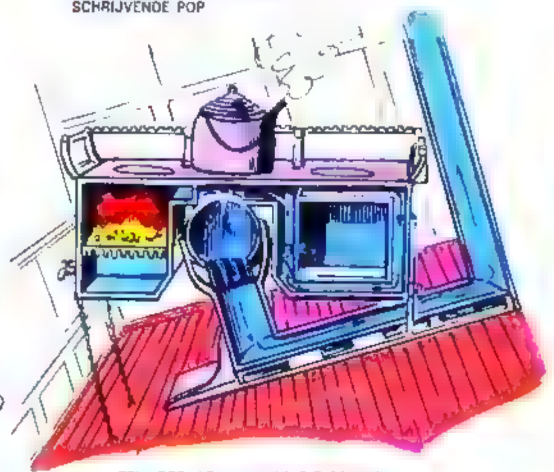
EEN INGEBOUWD STOELTJE ONDER HAAR WANDELKOSTUUM GAF DEZE DAME UIT 1880 DE GELEGENHEID AF EN TOE EVEN UIT TE RUSTEN

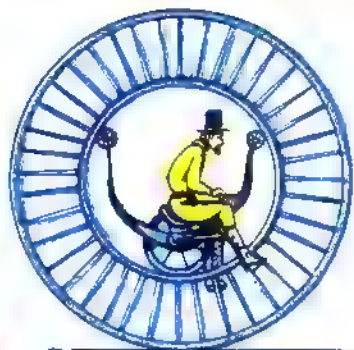
EEN VOORLOPER VAN DE ROLSCHAATS, WAARMEE EEN SNELHEID GEHAALD KON WORDEN VAN TWINTIG KILOMETER PER UUR

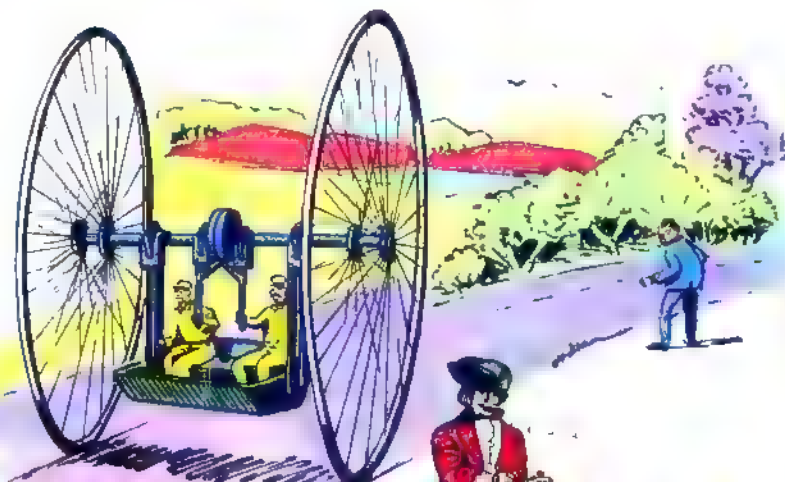
EEN VOORLOPER VAN ONZE AUTOMATEN WAS DEZE STENEN KIP. NA INWORP VAN EEN MUNT DRAAIDE MEN AAN DE SLINGER, WAAROP IN HET BAKJE ACHTER EEN EI ROLDE

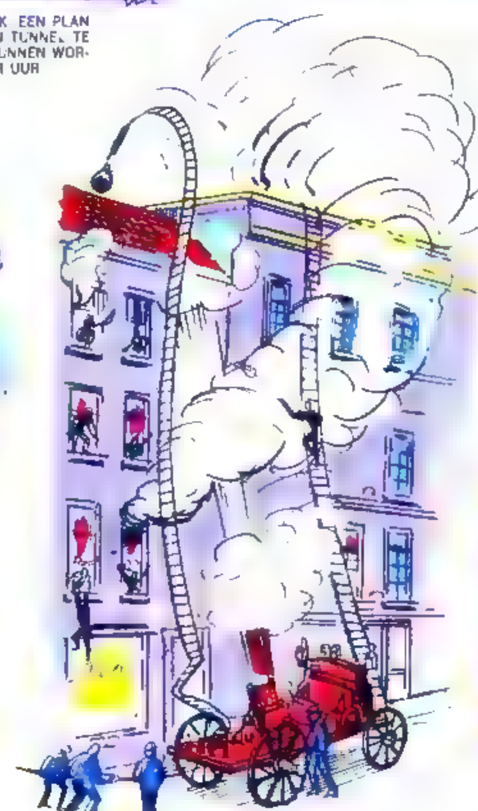
EEN IDEE UIT 1900 WAS DIT SCHEEPSFORNUIS, DAT ALTIJD HORIZONTAAL BLEEF ONGEACHT DE ZEEGANG

EENWIELIGE AMERIKAANSE FIETS UIT 1890

EEN IDEE UIT HET BEGIN VAN DEZE EEUW VOOR EEN REUSACHTIGE TWEEWIELER DIE DOOR TWEE HEFBOMEN WERD AANGEDREVEN

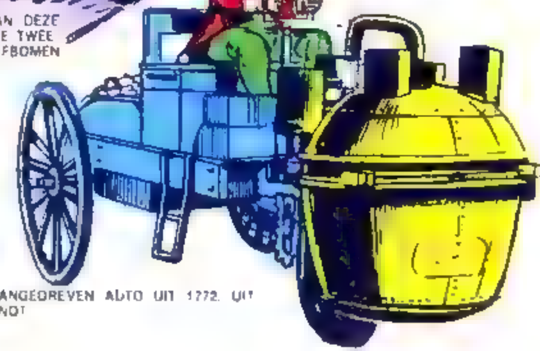

EEN VINDING UIT 1845. EEN EXPRESSEDIENST VOOR HET VERVOER VAN VERSE VIS TUSSEN DE BELGISCHE STEDEN BLANKENBERGE EN BRUGGE. DE HONGERIGE WINDHONDEN RENDEN IN VOLLE VAART ACHTER DE KUNSTHAAS AAN, DIE ALS EXTRA ATTRACTIE EEN STUK VERS VLEES MEEDROEG OP ZIJN STAART

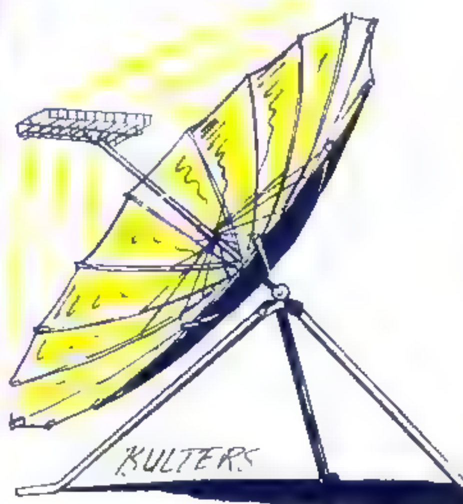

EEN OPKLAPBARE PARAPLUIE (IN DOORSNEE GETEKEND) UIT 1882

EEN DOOR STOOM AANGEDREVEN AUTO UIT 1772, UITGEVONDEN DOOR CUYNOT

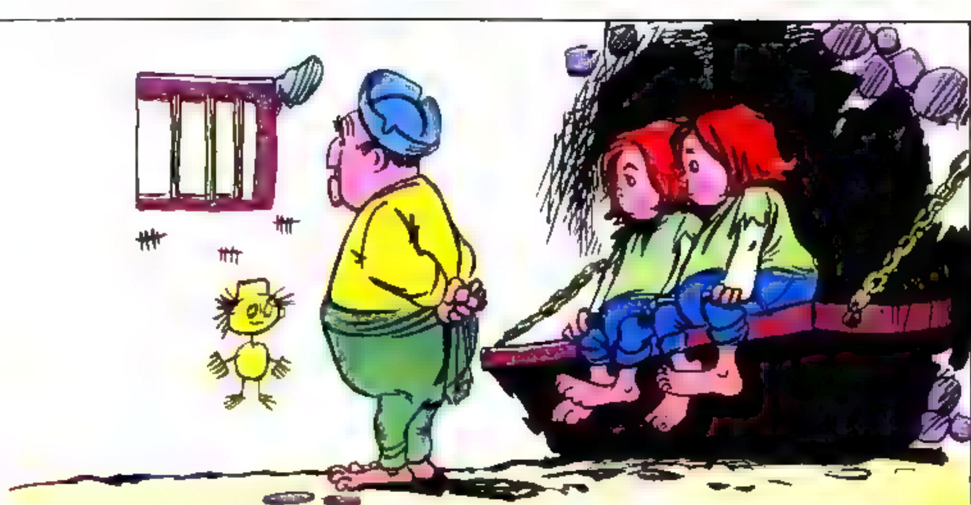
EEN IDEE UIT AMERIKA ROND 1900. BIJ BRAND WERD MET EEN MORTIER EEN TOUWLADDER AAN EEN KOGEL OMHOOGGESCHOTEN. VIA DE LADDER KONDEN MENSEN GERED WORDEN EN KON OOK GEBLUST WORDEN

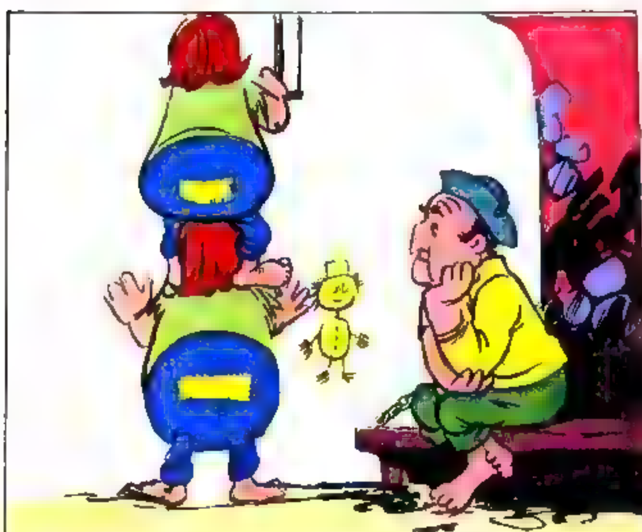
EEN ZONNEOVEN, ONTWORPEN VOOR ARME ZONRIJKE GEBIEDEN IN AZIË EN AFRIKA. DE ZONNESTRALEN WERDEN OP EEN PUNT GEBUNDELD

Freek en Frank

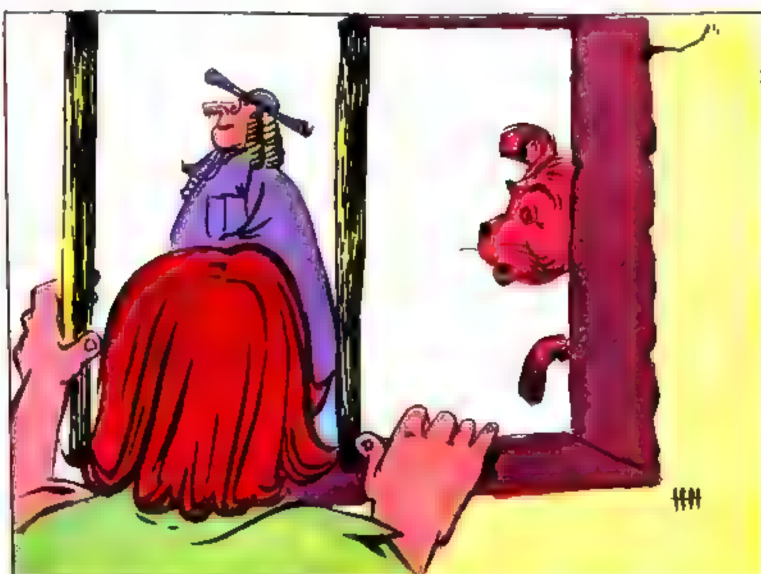
FREEK EN FRANK WAREN NGESLOTEN IN EEN CEL, OMDAT DE RECHTER HET VERHAAL VAN DE ZEE ROVERS GELOOFD HAD

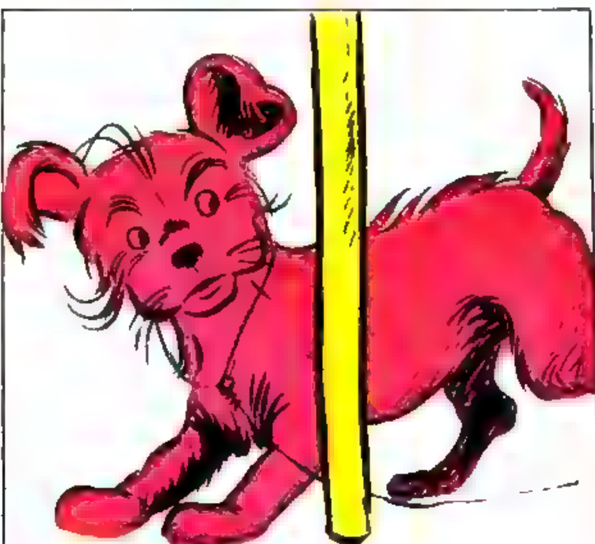
HET ZOU BESLIST TE VEEL ZIJN ALS WE ZOUDEN ZEGGEN DAT ONZE VRIENDEN DE TOEKOMST OPGEWEKT TEGEMOET ZAGEN. ZE VREESDEN DAT DE ECHTE ZEEROVERS ER MET HUN MOOIE BOOT VANDOOR ZOUDEN GAAN EN NA DE DRIE WEKEN TE VER WEG ZOUDEN ZIJN OM NOG ACHTERHAALD TE KUNNEN WORDEN

FREEK LIET FRANK TEGEN DE MUUR STAAN EN KLOM OP ZIJN SCHOUDERS. MISSCHIEN WAS ER HULP VAN BUITEN MOGELIJK. MAAR VEEL WAS ER NIET TE ZIEN OP STRAAT.

DE ENIGE LEVENDE WEZENS DIE FREEK ZAG WAREN DE RECHTER, DIE ZICH MET HET WETBOEK STEVIG ONDER DE ARM GEKLEMD NAAR HUIS SPOEDDE, EN EEN KLEIN, SNUFFELEND STRAATHONDJE.

NIEUWSGIERIG KEEK HET HONDJE BIJ FREEK NAAR BINNEN. TOEN KREEG FREEK EEN IDEE. HIJ BEGON ZACHTJES TE FLUITEN. VERBAASD KWAM HET HONDJE DICHTERBIJ

OPEENS SCHOOT FREEKS HAND NAAR VOREN EN GREEP HET IJZERDRAAD, DAT HET STRAATSCHUIMERTJE OM ZIJN NEK HAD.

IN EEN WIP WAS HET IJZERDRAAD VAN DE HONDENEK EN IN DE CEL. TOEN VERTELDE FREEK AAN ZIJN KAMERAAD WAT HIJ VAN PLAN WAS.

DE BEWAKER HAD ZIJN BOS SLEUTELS AAN EEN HAAKJE VAN ZIJN TUNIEK GEHANGEN EN ZAT NU HEERLIJK TE DUTTEN. ALS FREEK DAT STUK IJZERDRAAD RECHTBOOG...

...KON HIJ PRECIES BIJ DE SLEUTELS KOMEN. EN JA,HOOR, HEEL BEHOEDZAAM EN ZONDER LAWAAI TE MAKEN HAAKTE HIJ DE SLEUTELS LOS.

BIJNA ONHOORBAAR WISTEN ZE HET SLOT VAN DE CELDEUR OPEN TE KRIJGEN. NU MOESTEN ZE NOG LANGS DE BEWAKER ZIEN TE KOMEN.

DAAR WIST FREEK OOK WEER RAAD OP. MET ZIJN IJZERDRAADJE GAF HIJ EEN FLINKE RUK AAN DE HAAN VAN HET GEWEER VAN DE BEWAKER...

...EN MET EEN GEWELDIGE KNAL GING HET SCHOT AF. VAN SCHRIK TUIMELDE DE BEWAKER MET BANKJE EN AL ONDERSTEBOVEN.

POLLIE en OLIVIER

Avontuur in Spanje

DOOR DAVID SCOTT DANIELL

TEKENINGEN VAN HERMAN GIESEN

KORTE INHOUD: *De Spaanse stad Albencia met een garnizoen van een bataljon Engelsen wordt belegerd door drie bataljons Franse infanterie van het leger van Napoleon. In de stad bevinden zich ook Olivier Crow, leerling-tamboer, sergeant Trott met zijn dochtertje Pollie en soldaat Pilchard. De toestand is ernstig. Pollie en Olivier sluipen door de vijandelijke linies om hulp te halen. In het gebied van de vijand ontmoeten ze sergeant Trott en soldaat Pilchard, die door de Fransen gevangengenomen zijn. Ze bevrijden hen. Onderweg zien ze een lege koets staan. Ze ontwapenen de eigenaar en gaan er met de koets vandoor De eigenaar van de koets blijkt een Engelse generaal te zijn. Later worden ze gevangengenomen door Franse cavaleristen, maar ze weten te ontsnappen e vluchten het huis van een Engelse koopman binnen. Per boot komen ze weer in de buurt van de stad Albencia*

★ ★ ★

Zo stil als muizen, sergeant," zei Pilchard, „en zo slim als vossen. Jawel. In welke volgorde gaan we?"

„Olivier gaat voorop," besliste de sergeant. „Hij weet de weg. Dan kom ik, dan Pollie, en jij vormt de achterhoede, Pharao."

Zo slopen ze behoedzaam voort in de richting van de toren. Ze probeerden

zo weinig mogelijk geluid te maken. De nacht scheen vol geheimzinnige en griezelige gevaren te zijn. Verscheidene keren meende Olivier iets verdachts te horen. Dan maakte hij een waarschuwend, sissend geluid om de anderen te waarschuwen, en dan bleven ze alle vier onbeweeglijk op de grond liggen.

Zo kwamen ze veilig en wel bij de toren aan en ze zagen de kampvuren van de Fransen op ongeveer twee kilometer afstand. Nu moesten ze langs een oude dijk om bij het ravijn te komen. Als ze daar waren, zouden ze gevaarlijk dicht langs het kamp moeten. Voortdurend op zijn hoede en met zijn zenuwen tot het uiterste gespannen kroop Olivier meter voor meter verder. Hij was zo volkomen in beslag genomen door dit levensgevaarlijke werk, dat hij kippevel kreeg van schrik, toen opeens een van zijn enkels werd beetgepakt.

Tot zijn opluchting hoorde hij de fluisterende stem van sergeant Trott, die helemaal buiten adem was. „Olivier," hijgde hij, „we moeten even rusten. Het wordt anders te zwaar voor Pollie."

„Wat is er aan de hand?" fluisterde Pollie.

„We moeten even op adem komen," antwoordde Olivier.

Terwijl ze lagen te rusten, keek Olivier of hij de muren van de stad Albencia al kon onderscheiden. Maar het was veel te donker om iets te zien. Hij zag wel wat lichtjes bewegen in de verte. Dat waren vermoedelijk Britse schildwachten, die met hun fakkels heen en weer liepen om bij een mogelijke aanval van de Fransen bij te kunnen lichten.

Toen sergeant Trott uitgerust was, vervolgden ze hun tergend langzame en moeilijke tocht.

Het geluk was met hen, want ze beleefden geen van de zenuwschokkende dingen, die Pollie en Olivier op de heenweg zo de schrik op het lijf hadden gejaagd. Ze hoorden noch zagen ook maar iets van de Fransen. Dat betekende dus dat ze veilig en wel tussen de wachtposten door waren gekomen.

Toen ze bij de loopgraaf waren gekomen, waar ze moesten oversteken, hielpen ze de sergeant er met vereende krachten aan de andere kant weer uit zonder lawaai te maken. Nu waren ze tussen de Franse loopgraven en de muren van de stad. Dit was het laatste gedeelte van hun reis en tevens het gemakkelijkste

Sergeant Trott stelde voor om nog even wat te rusten en ondertussen ging Olivier alleen verder om het struikgewas op te zoeken, waarachter de deur van don Ramons kelder verborgen was. Toen hij terugkwam, juichte hij op gedempte toon: „We hoeven nog maar dertig meter, naar rechts!"

„Goed gedaan, Olivier!" prees Pollie hem.

Toen ze bij de muur waren gekomen, ging Pollie op zoek naar de sleutel. Ze vond hem al vlug en gaf hem aan Olivier.

„Rustig aan maar, Olivier," vermaande soldaat Pilchard, „we kunnen het op ons dooie gemak doen. We hebben geen haast. En pas op dat je niet meer lawaai maakt dan nodig is, als je die ouwe deur openmaakt. Vooruit, klim maar op mijn schouders."

Soldaat Pilchard vouwde zijn handen en Olivier zette eerst zijn ene, toen zijn andere voet erin. Hij greep zich aan het struikgewas vast en trok zich zo ver op, dat hij op de schouders van Pilchard kwam te staan. De deur zat hoger dan hij gedacht had, maar toen hij zich zo ver mogelijk uitrekte, kon hij toch net bij het sleutelgat. Nu het slot gesmeerd was, kon hij de sleutel gemakkelijk omdraaien. Hij duwde de deur open en sprong de donkere kelder binnen.

Nu tilde soldaat Pilchard Pollie op. Olivier ging op zijn knieën bij de deuropening liggen, greep haar beide handen stevig vast en trok haar zo naar binnen. Toen kwam de beurt aan de sergeant. Dat ging minder vlot. Soldaat Pilchard duwde hem naar boven, Pollie greep zijn ene hand en Olivier zijn andere en onder hevig gespartel en gekreun van de sergeant en geritsel van klimop belandde ook hij veilig en wel in de kelder. Soldaat Pilchard, die heel wat leniger was dan de sergeant, werkte zich vlug langs de klimop naar binnen. Olivier nam de sleutel aan de buitenkant uit de deur, trok de deur dicht en draaide hem op slot.

„Het is gelukt! Het is werkelijk gelukt!" juichte Pollie.

„Jullie hoeven nu niet meer zachtjes te praten," zei Olivier hardop. „We zijn nu onder vrienden."

„Nu, hier zijn we dan, sergeant," zei soldaat Pilchard. „We hebben de opdracht volbracht, we zijn veilig op onze basis teruggekeerd, dus nu hebben we geen zorgen meer, behalve dan de kleinigheid, dat we voor de krijgsraad zullen moeten verschijnen."

„Och, mijn beste Pharao," zei sergeant Trott zorgeloos, „dat komt pas aan de orde, als het honderdelfde en het honderddertiende regiment de stad binnenmarcheren. Nu moeten jij, ik en Olivier eerst rapport gaan uitbrengen bij de officier van de dag. En wat jou betreft, Pollie, jij moet je maar eens lekker gaan wassen en je haar borstelen. En dan moet je weer eens een behoorlijke jurk aantrekken, je bent per slot van rekening een net meisje."

„Ja, papa," zei Pollie, „ik ga even naar de kamer van Pepita om haar te vertellen dat we terug zijn. Maar over wassen en schone kleren gesproken, gelooft u niet, dat het verstandiger zou zijn, als jullie dat allemaal deden voordat u rapport uitbrengt aan de officier?"

„Lieve help!" zei de sergeant. „Het

Zo kwamen ze veilig en wel bij de toren aan en ze zagen de kampvuren van de Fransen op ongeveer twee kilometer afstand.

Ze deed de deur open en ging naar binnen

is goed dat je dat zegt! Ja, we moeten ons eerst allemaal gaan opknappen. Mijn beste uniform hangt in mijn kamer. En wat jou betreft, tamboer Crow, jij moet er ook wat behoorlijker uit zien. En denk erom, dat je je ook goed achter je oren wast!"

„Als ik ook wat zeggen mag, sergeant," merkte soldaat Pilchard op, „dan zou een hap eten mij bijzonder welkom zijn."

„Je hebt gelijk," zei sergeant Trott. „We gaan ons eerst wassen, kleden ons behoorlijk aan en gaan dan een stukje eten. Daarna gaan we naar de officier en we rapporteren, dat we veilig van onze opdracht teruggekomen zijn. Wat zal dat even een verrassing zijn!"

Toen soldaat Pilchard de kaarsen in de woonkamer had aangestoken, zagen ze dat de tafel al gedekt was. Op een schaal lag een enorm stuk vlees met vette jus, verder lag er kaas en er stonden een schaal met brood, perziken en sinaasappelen en verscheidene flessen wijn.

„Ik vraag me af, hoe don Ramon aan al die heerlijkheden gekomen is!" zei soldaat Pilchard. „Al het voedsel moest immers bij het raadhuis worden ingeleverd!"

„Misschien had hij wel wat achtergehouden en het ergens verstopt," opperde de sergeant. „Hij is dol op lekker eten, onze brave don Ramon, en hij is een slimme vogel. Maar nu het toch allemaal klaar staat, lijkt het me beter dat we maar eerst gaan eten. Dan maken we ons daarna klaar om onberispelijk voor de dienstdoende officier te verschijnen."

Pollie ging op zoek naar Pepita, soldaat Pilchard begon het vlees te verdelen, sergeant Trott schonk vier glazen wijn in en Olivier sneed het brood. Ze voelden zich allemaal erg opgewonden en trots, maar bovenal hadden ze een razende honger!

Pollie kwam vlug terug en ze zag er uit alsof ze ergens erg van geschrokken was.

„Is er iets gebeurd? Waar is senorita Pepita?" vroeg Olivier.

Pollie keek hem verwilderd aan. „Ze komt direct naar ons toe. Maar, papa, er is iets vreselijks gebeurd. We hebben een afschuwelijke vergissing gemaakt! We moeten onmiddellijk weer teruggaan, direct, zonder nog een ogenblik te wachten!"

HOOFDSTUK VIII

„Hadden we maar buskruit!"

Ze staarden Pollie allemaal stomverbaasd aan.

„Teruggaan?" zei haar vader.

„Niks hoor!" zei soldaat Pilchard vastbesloten. „Na al die moeite die we gehad hebben om hier te komen, ben ik niet van plan om hier weer vandaan te gaan. Ik blijf bij mijn eigen kameraden!"

„Maar, oom Pharao, uw eigen kameraden zijn juist buiten de stad!" zei Pollie vertwijfeld. „De Fransen hebben de stad bezet!"

Ze keken elkaar verbluft aan.

„Maar we zijn toch door de Franse linies gekropen!" kreunde Olivier, die er niets van begreep.

Pepita kwam de kelder binnen en zag er eveneens ongerust uit.

Pollie schudde haar hoofd.

„Nee, Olivier, we zijn door onze eigen linies gekropen. De compagnie van Fairclough ligt bij de muren van de stad, aan de buitenkant."

„Ja, dat is waar," zei Pepita. „Nadat Pollie en Olivier waren weggegaan, is er buiten de muren van de stad hevig gevochten. De Fransen hebben de Britten omsingeld."

„Bij die gevechten hebben de Fransen Pharao en mij gevangengenomen," herinnerde sergeant Trott zich weer. „Toen heeft kapitein Fairclough geprobeerd om met de rest van het garnizoen de Fransen op de vlucht te jagen, maar in al die drukte en verwarring zijn de Fransen de stad binnengetrokken en de Britten stonden erbuiten!"

Soldaat Pilchard trok een bedenkelijk gezicht en floot.

„Dan weet ik nu wel, wat we moeten doen," zei de sergeant. „We gaan weer de kelder in en wel onmiddellijk. We gaan naar buiten en dan moeten we zo gauw mogelijk maken dat we bij onze compagnie komen."

Op dat ogenblik hoorden ze stemmen, vrolijke mannenstemmen, die lachten en in het Frans zongen. De deur werd met een smak dichtgegooid.

„Het is al te laat!" riep Pepita. „Dat zijn de Franse officieren, die bij ons zijn ingekwartierd. Ze hebben een paar vrienden meegebracht, die bij hen komen eten."

„Nu kunnen we niet naar de kelder gaan," zei Olivier. „Ze hebben ons de terugtocht afgesneden."

„Toch moeten we hier vandaan," onderbrak soldaat Pilchard hem, „ze mogen ons hier niet vinden."

Gelukkig bleven de Franse officieren in de gang staan praten en lachen.

„Ik weet wat!" zei Pepita. „Komt u maar mee, deze kant op. Er is nog een andere kelder hier in huis."

Ze liep voor hen uit, door de binnendeur van de woonkamer, over een gang en tenslotte langs een wenteltrap naar beneden. Het was er pikdonker, zodat ze met een hand tegen de muur moesten steunen en op de tast naar beneden gingen. Ze hoorden dat Pepita een sleutel omdraaide. Ze deed de deur open en ging naar binnen. De anderen volgden haar.

Toen ze allemaal binnen waren, draaide Pepita de deur aan de binnenkant op slot.

„Hier zit u voorlopig wel veilig. Niemand mag weten dat u hier bent. Ik vertel het zelfs niet aan mijn vader. Als alles veilig is, zal ik u een paar kaarsen brengen en dekens voor de nacht. Morgen zullen we dan eens overleggen, wat er verder gebeuren moet. Ik moet nu weer naar boven. Hier is de sleutel van de deur."

Olivier tastte in het donker, totdat hij haar hand gevonden had. Hij nam de sleutel aan, voelde waar het sleutelgat zat, en toen Pepita weg was, draaide hij de deur weer op slot.

„En ik dacht nog wel dat al onze zorgen voorbij waren!" zuchtte sergeant Trott.

„Het is om je een kriek te lachen," grijnsde Pilchard. „Wij maar kruipen op onze buik om ongezien voorbij onze eigen kameraden te komen!"

Pollie schoot in de lach. „Ja, en wat waren we blij dat we eindelijk heelhuids door de kelderdeur waren gekomen!"

„Ik kan het allemaal niet zo leuk vinden," zei Olivier.

„Nou, sergeant, wat gaan we nu doen?" vroeg Pilchard.

„Ik ga eerst een poosje rustig zitten denken aan dat grote stuk vlees, dat ik een paar minuten geleden nog op mijn bord had!"

„U hebt gelijk, sergeant!"

Ze gingen allemaal bij elkaar op de grond zitten en voor de verandering zei er een hele tijd niemand iets. Zo hadden ze ongeveer een uur zwijgend gezeten toen er geklopt werd. Olivier deed de deur open en Pepita gleed naar binnen. Ze had over iedere arm twee dekens en droeg ook nog een mandje met eten en een paar kaarsen.

„De Fransen hebben gemerkt dat er iemand bij hun eten is geweest," zei ze, „en ze vroegen mij of ik er meer van wist. Ik heb verteld dat ik een paar vrienden op bezoek had gehad. Maar ik heb nog meer slecht nieuws. Er zijn twee Franse officieren bij gekomen die ook in dit huis moeten wonen, en nu moeten alle bedienden in de andere kelder slapen!"

„Dus dan kunnen we niet vanuit die kelder naar buiten komen!" schrok Olivier.

„Laten we eens kijken, hoe het er hier uit ziet," zei Pilchard, terwijl hij een van de kaarsen aanstak. Toen zagen ze dat ze zich in een kale, hoge kelder bevonden, met een heel klein raampje, waarvoor dikke tralies zaten. Op de vloer stonden wat lege flessen en verder lag er wat stro.

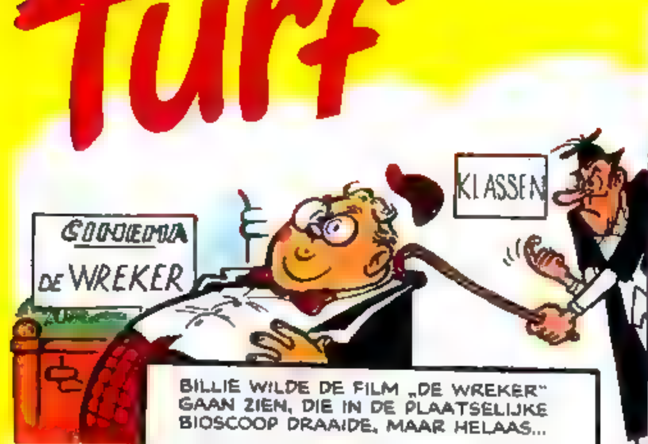
Wordt vervolgd

Soldaat Pilchard duwde hem naar boven, Pollie greep zijn ene hand en Olivier zijn andere en onder hevig gespartel en gekreun van de sergeant en geritsel van klimop belandde ook hij veilig en wel in de kelder.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

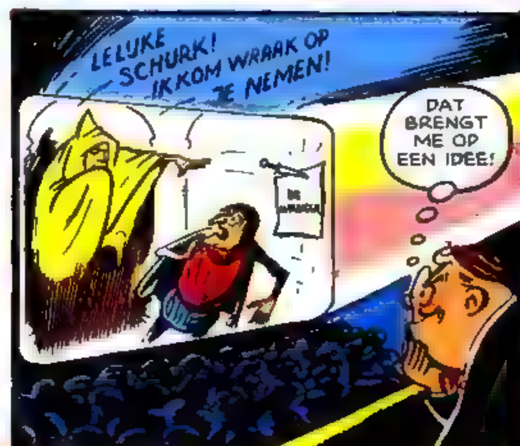

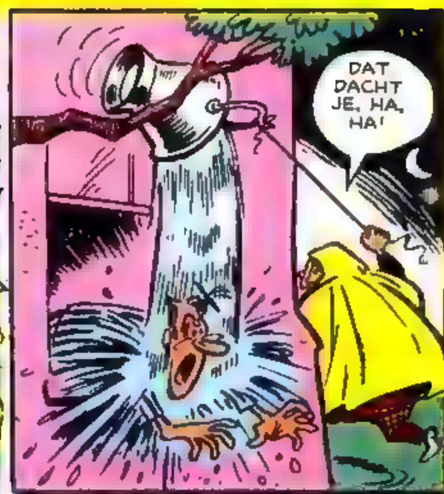

MENEER KWEL MAAKTE ZICH JUIST KLAAR OM NAAR BED TE GAAN
W...WAT IS D...DAT?
PLOING
PAS OP VOOR DE WREKER

WIE KAN DAT IN VREDESNAAM ZIJN?
PAS OP VOOR DE WREKER

DAAR HEB JE HEM WEER! IK ZAL HEM KRIJGEN, DIE ONVERLAAT!

DAT DACHT JE, HA, HA!

DE VOLGENDE MORGEN.
LIEVE HELP, EEN BOM!
TIK
TIK

IK MOET HEM VERNIETIGEN VOOR HIJ TOT ONTPLOFFING KOMT!
KRAK

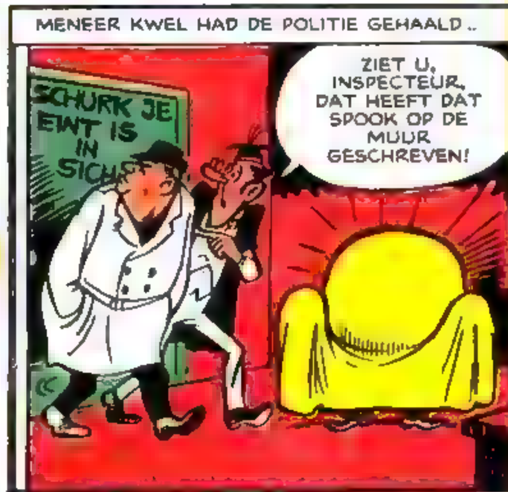

HELP! HET WAS GEEN BOM, HET WAS MIJN KLOK!
NOG EEN PAAR VAN DIE VOORVALLEN EN HIJ KRIJGT HET OP ZIJN ZENUWEN!

SCHURK JE EINT IS IN SICHT
DIT IS TE VEEL VOOR MIJN ZENUWEN! IK GA ER VANDOOR!

ZO, HIJ IS WEG! NU GA IK AL DE ETENSWAAR TERUGHALEN, DIE HIJ ME HEEFT AFGENOMEN!

MAAR MENEER KWEL KWAM EERDER TERUG DAN BILLIE VERWACHTTE...
MENEER KWEL!
STAP
STAP

HOE KOM IK WEG? HET IS TE LAAT! LAAT IK MAAR NET DOEN OF IK EEN STOEL BEN!

MENEER KWEL HAD DE POLITIE GEHAALD..
ZIET U, INSPECTEUR, DAT HEEFT DAT SPOOK OP DE MUUR GESCHREVEN!

HM! ZEGT HET HANDSCHRIFT U NIETS?
LIEVE MENSEN, WAT EEN GEWICHT!

NEE, MAAR DAT ZEGT ME WEL IETS!
HELP! IK BEZWIJK
AU!

WIE IS NOU DE WREKER?
AU! HELP! POLITIE!
WREEKT HIJ ZICH OP JOU, OMDAT JIJ JE OP HEM GEWROKEN HEBT?

Prinses

PRINSES BELINDA VAN RUVENIA WAS VERMOMD UIT HET PALEIS GESLOPEN. LATER MOEST ZE VLUCHTEN VOOR KOLONEL BOMBERG, HET HOOFD VAN DE POLITIE. MET HEM OP HAAR HIELEN BEREIKTE ZE TENSLOTTE DE PALEISDEUR...

TOEN ZE WEER ALLEEN WAS, GOOIDE ZE HET OUDE KLEED WEG EN RENDE NAAR DE KEUKEN.

Ondeugd

DIT STOND OP HET BRIEFJE:

Er is een bom verstopt in de kamer onder de eetzaal. Ik zal de hele boel opblazen als u niet naar mij luistert! Een vriend

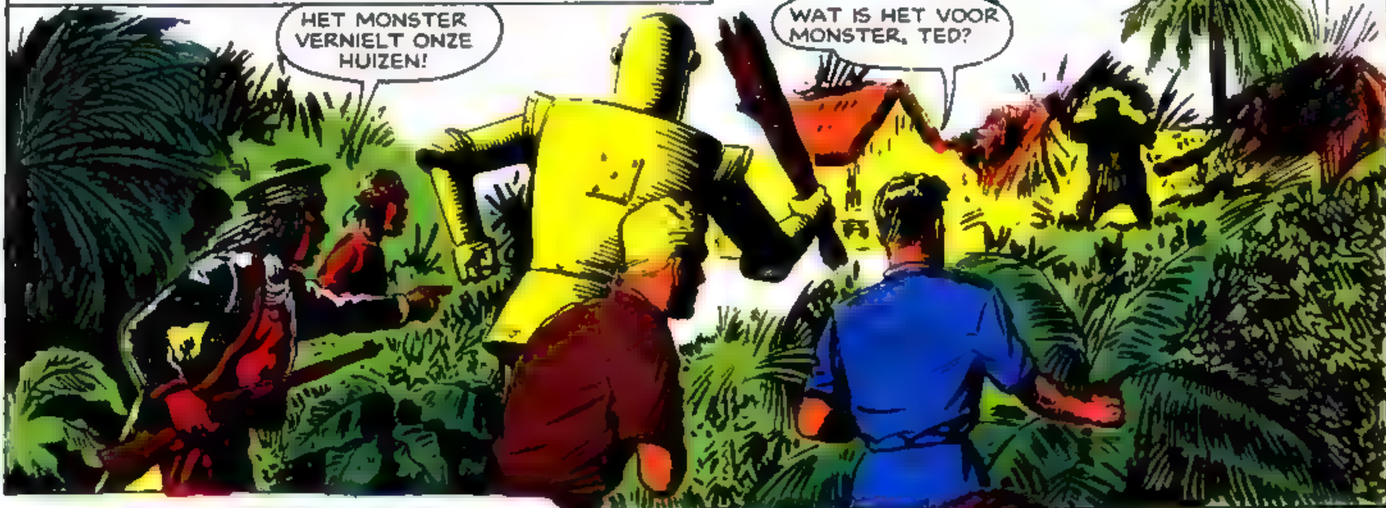

DE MAN VAN STAAL

TED, KEN EN ARCHIE, IN ZUID-AMERIKA OP ZOEK NAAR EEN OUDE GOUDMIJN, HADDEN DE POLITIE BELOOFD EEN BENDE WAPENSMOKKELAARS OP TE ROLLEN. ONDERWEG ONTMOETTEN DE VRIENDEN EEN INDIANENSTAM DIE DOOR EEN MONSTER WERD BEDREIGD.

MAAR DE BEER KOOS HET HAZEPAD.
HET MONSTER GAAT ER VANDOOR!
ARCHIE HEEFT ONS GERED!

TED ZEI TEGEN DE HOOFDMAN:
NU MOET U ONS ZEGGEN HOE U AAN DIE WAPENS BENT GEKOMEN!
JA, DAT HEBT U BELOOFD EN DIE BELOFTE MOET U HOUDEN!

IK ZAL HET VERTELLEN. TWEE BLANKE TOVENAARS HEBBEN ZE ONS VERKOCHT. WIJ GAVEN HUN WAT VAN DAT GELE METAAL DAT WIJ NIET KUNNEN GEBRUIKEN!

TED KREEG EEN STUK VAN HET BEWUSTE METAAL EN...
HET IS GOUD! MISSCHIEN KOMT HET UIT DE OUDE MIJNEN VAN EL DORADO!
DAT BETEKENT DAT DE MIJN DIE WIJ ZOEKEN ECHT BESTAAT!

IN HUN OPWINDING ZAGEN ZE NIET DAT EEN VAN DE INDIANEN WEGSLOOP...
DUS ZIJ ZIJN OP ZOEK NAAR GOUD! DAT GA IK VERTELLEN AAN DE MANNEN DIE ONS DE WAPENS GAVEN!
O...

VLUG GINGEN DE VRIENDEN HUN BESCHADIGDE JEEP REPAREREN.
WE MOETEN ZO GAUW MOGELIJK ACHTER DIE SMOKKELAARS AAN!
ZE MOETEN HIER ERGENS IN DE BUURT ZIJN!

MET ARCHIES HULP KWAM DE JEEP WEER OP GANG.
SPRING ER MAAR IN, ARCHIE!
ALS WE ARCHIE TOCH NIET HADDEN, HÈ?

EN ZO VERTROKKEN ZE UIT HET DORP.

ONDERWEG BESPRAKEN ZE WAT ZE GEHOORD HADDEN.
WAAROM NOEMDEN DE INDIANEN DE SMOKKELAARS TOVENAARS? EN WAAR HEBBEN ZE IN VREDESNAAM DAT GOUD VANDAAN?
OM DAT TE WETEN TE KOMEN MOETEN WE DIE SMOKKELAARS OPSPOREN!

HUN VRAGEN ZOUDEN SPOEDIG BEANTWOORD WORDEN. VLAK VOOR HEN GEBEURDE IETS HEEL VREEMDS!
ZIE JE DIE BELLEN IN DE RIVIER? WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN?

Wie puzzelt er mee?

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT ONS VORIGE NUMMER

Versje in cijfers

Wij zouden vandaag uit wandelen gaan,
Maar o, wat een pech was dat!
Ik deed mijn nieuwe schoenen aan,
Toen gingen wij op pad.
De zon scheen zo fijn,
't Zou heerlijk zijn. . .
Maar al heel gauw deden mijn voeten pijn.
Wij zijn toen maar weer naar huis gegaan,
Terug naar de grote stad.

De gevraagde woorden waren: 1 fakkel; 2 nacht; 3 wijs; 4 zout; 5 droog; 6 mis; 7 veer; 8 peper.

★

Raadsels

1 TOP + AAS = TOPAAS
2 RAD + IJS = RADIJS
3 SPEK + TAKEL = SPEKTAKEL

Visitekaartje

KOPERSLAGER

Omzetraadsel

1 BOERS
2 ATLAS
3 LOVER
4 LENTE
5 AREND
6 STEEG
7 TARWE

De eerste letters vormen van boven naar beneden gelezen het woord BALLAST.

★

Visitekaartje

DIERENARTS

ANTWOORDEN WERELDQUIZ van pag 14.

1 Straalverkeersvliegtuig
2 Bij drogisterijen; het is een gaper
3 A. Triangel
B. Stemvork
4 Hyacint
5 William Shakespeare
6 Arc de Triomphe
7 Mammoeten
8 Gatenplant
9 Porsche
10 Nederlands-Nieuw-Guinea; Hollandia
11 Alfred Hitchcock
12 Bokser

• • •

KOP- EN-STAARTPUZZEL

1 BLAAR
2 VAREN
3 KROES
4 APART
5 IVOOR

Van deze vijf woorden ga je de eerste letter (dus de kop) afnemen en er vervolgens een nieuwe letter achter zetten (de staart dus). Je moet dan de hieronder gevraagde woorden krijgen. Als je het goed gedaan hebt, vormen de toegevoegde letters aan de staart de naam van een fijn weefsel

1 Schoen
2 Middendeel van een circus
3 Bruine aanslag op ijzer
4 Feestje (ook: hoeveelheid)
5 Vis

• • •

WOORDREBUS

Welk woord staat hier?

TRAP-PUZZEL

In deze figuur moet je, net als bij een kruiswoordpuzzel, horizontaal en verticaal woorden invullen volgens de gegeven omschrijvingen. De enige klinker, die in de woorden voorkomt, is de A.

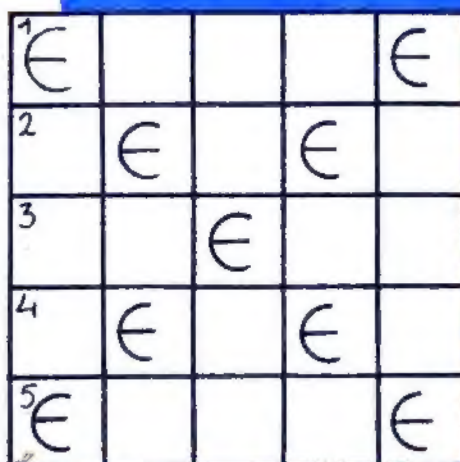
Van links naar rechts:

1 Knolvormige groente
5 Dik stuk hout
7 Tropische boom
9 Zonder haar
11 Druppel

Van boven naar beneden:

2 Afkorting van jongensnaam
3 Grappig zoogdier
4 Een snee
6 Schoollokaal
8 Omslag
10 Muzieknoot

E-PUZZEL

In dit vierkant moeten van links naar rechts de hieronder gevraagde vijf woorden ingevuld worden. De E's staan al op hun plaats, zodat je al zo'n beetje weet waar je aan toe bent.

1 Het laatste woord in boeken
2 Zout water
3 Plaat, tekening
4 Stootwapen
5 Rangtelwoord

LINDA LIJDT SCHIPBREUK

LINDA BARRINGTON, DOCHTER VAN EEN MILJONAIR, WAS AAN BOORD VAN HAAR VADERS LUXEJACHT OP WEG NAAR HAAR OUDERS IN AUSTRALIË. ER STAK EEN HEVIGE STORM OP EN LATER ONTDEKTE LINDA DAT DE DRIE BEMANNINGSLEDEN OVERBOORD GESLAGEN WAREN. ZE WAS ALLEEN...

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.